

Sygn. akt III Cz 1960/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Pacześniowska

Sędziowie SO Magdalena Balion – Hajduk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku D. M. (poprzednio B.)

z udziałem J. B.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 29 lipca 2014 r., sygn. akt I Ns 1644/11

postanawia:

1. sprostować oczywistą omyłkę pisarską w części wstępnej zaskarżonego postanowienia poprzez wskazanie, że sprawa toczy się z wniosku D. M. (poprzednio B.);
2. oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Cz 1960/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy w Zabrzu w punkcie 1 przyznał biegłemu sądowemu wynagrodzenie i zwrot wydatków w kwocie 136,88 zł, w tym podatek od towarów i usług za sporządzenie pisemnej opinii uzupełniającej i wszelką pracę z tym związaną, albowiem wydanie opinii zajęło biegłemu 4 godziny, wysokość stawki przez niego wskazana mieści się granicach obowiązujących przepisów, a jednocześnie biegły poniósł koszty w wysokości 10 złotych.

Zażalenie na to postanowienie złożył uczestnik postępowania w zakresie punktu 1 wnosząc o to, aby biegłemu nie przyznawać dodatkowego wynagrodzenia, albowiem pisemna opinia uzupełniająca została sporządzona w wyniku wniesionych przez uczestnika zastrzeżeń i popełnionych przez biegłego błędów, co więcej biegły w opinii uzupełniającej wskazał, że błąd popełnił i wniósł korektę, a zdaniem skarżącego wszelkie błędy opinii powinny zostać usunięte w ramach odpowiedzialności za wykonaną pracę i nie należą się w tym zakresie dodatkowe koszty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Do ustalenia wysokości wynagrodzenia biegłego należy brać pod uwagę art. 89 ust. 1 – 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025), a także art. 288 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc i przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 518). Dlatego też wysokość wynagrodzenia biegłego określa się biorąc pod uwagę jego kwalifikacje oraz potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, bierze się pod uwagę także wysokość wydatków biegłego koniecznych do wykonania czynności, a więc nie wszystkich.

Należy zwrócić uwagę, że do pierwotnej opinii biegłego uczestnik postępowania złożył obszerne zarzuty wskazując, że musi ona uwzględniać stan zadłużenia, a także że ma wątpliwości co do jej oparcia na transakcjach w niej wskazanych. Jednocześnie wskazał także błąd rachunkowy wynikający z przyjęcia współczynnika K na poziomie 0,90, podczas gdy do wyliczenia zastosowano współczynnik 0,97. Biegły w dniu 4 czerwca 2014 roku odniósł się do wszystkich zarzutów uczestnika, a korekta została wprowadzona tylko z uwagi na błąd rachunkowy wynikający z przyjęcia współczynnika K na poziomie 0,97 w samym wyliczeniu, podczas gdy powinien być on – jak wynika z opinii z 30 sierpnia 2013 r. – w wysokości 0,90.

Błąd w opinii biegłego był czysto rachunkowy i możliwy do wychwycenia /k. 179/, a wyliczenia niekoniecznie musiały być dokonane przez biegłego, ale ich zmiana nie zabrała dużej ilości czasu. Natomiast pozostałe zarzuty, dosyć obszernie skonstruowane przez uczestnika postępowania spowodowały, że biegły musiał się do nich odnieść, co z kolei uzasadnia przyznanie mu wynagrodzenie za poniesioną pracę i czas poświęcony na sporządzenie opinii uzupełniającej w tym zakresie. Należy zaznaczyć, że tylko jeden z tych zarzutów – związany z nieprawidłowym wyliczeniem arytmetycznym wartości nieruchomości – został uwzględniony przez biegłego, z uwagi na oczywistą omyłkę, na co biegły wyraźnie wskazał.

Z powyższych względów zarzuty zgłoszone w zażaleniu są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu:

- a. o art. 350 § 3 kpc w związku z art. 361 kpc i art. 13 § 2 kpc z uwagi na niewłaściwe oznaczenie w części wstępnej zaskarżonego postanowienia wnioskodawczyni należało orzec jak w punkcie 1 sentencji,
- b. o art. 385 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Magdalena Balion – Hajduk